

Mál nr. 268/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/bifreiðarinnar A

og

Vátryggingafélagið Y v/bifreiðarinnar B

Árekstur á Biskupstungnabraut við Kerið Ölfushreppi 06.06. 2009.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 24.07. 2009, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf vátryggingafélags B til nefndarinnar, dags. 07.08. 2009 ásamt fylgiskjali.
- 3) Bréf vátryggingafélags A til nefndarinnar, dags. 10.08. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

Bifreiðunum var ekið í sömu áttina. A ók á undan og beygði inn að Kerinu í þann sama mund sem B var ekið framúr.

M telur að ökumaður B eigi að bera ábyrgð á árekstrinum fyrir að reyna að aka framúr á nefndum stað, hann telur og að ökuhraði B hafi verið of mikill sbr. nánar umfjöllun M í gögnum málsins.

Vátryggingafélag A telur að ökumaður B beri ábyrgð á árekstrinum fyrir að aka framúr á óbrotinni miðlínu. Ekki verði sett sök á ökumann A þó hann hafi jafnvel stöðvað til að taka vinstri beygju að fjölförnum ferðamannastað. Ekki sé unnt að taka mið af vitni sem ók á eftir B því þar hafi faðir B verið á ferð og því gæti hann verið hlutdrægur í málinu.

Vátryggingafélag B gerir ekki athugasemdir í málinu.

Ökumaður B staðhæfir í skrifum, dags. 13.07. sl., m.a. að A hafi stöðvað á þjóðveginum og lokað þannig fyrir umferð, samkvæmt eigin lýsingu í skýrslu lögreglu stöðvaði hann eða var á “lullinu í um eina mínútu”. Stefnumerki hafi ekki verið gefið og viðkomandi hafi engin viðbrögð sýnt þó “flautað væri á hann af tveimur bifreiðum”. Ökumaður B kveðst hafa flautað til að vara ökumann A við og ekið hægt framúr.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum ber ökumaður A ábyrgð á árekstrinum. Lagt er til grundvallar að hann hafi stöðvað á þjóðveginum og ekið síðan af stað í vinstri beygju án þess að gefa stefnuljós og án þess að huga að umferð sem á eftir kom. Athygli vekur að haft er eftir ökumanninum í skýrslu lögreglu, er hann var spurður um hvort hann hafi veitt því eftirtekt hvort einhver bifreið hafi verið fyrir aftan, að hann kveðst “ekki hafa tekið eftir því þar sem hugurinn hafi verið við Kerið”. Ofanritað og fyrirliggjandi gögn gefa til kynna að ökumaður A hafi ekki gætt þeirrar aðgæslu sem nauðsynleg var. Hann ber því ábyrgð á árekstrinum.

Niðurstaða.

Ökumaður A ber ábyrgð á árekstrinum.

Reykjavík 25. ágúst 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.